

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
ס"א 1א	מס"א	מסנדל אחד מסנדל - נועל סנדל	במשנה: ולא בסנדל יחיד בזמן שאין ברגלו מכה. הא יש ברגלו מכה - נפיק. בהי מינייהו? רב הונא אמר בזו שיש מכה, ר' חייא בר רב אמר באותה שאין בה מכה. הלכה: יש לו מכה, יוצא ברגלו הבריאה ולא בזו שיש בה מכה.
ס"ב 2א	מס"ב	מסביב באצבע באצבע = טבעת	משנה: לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם. אמר עולא: וחילופיהן באיש. הלכה: אסור לאיש לצאת בטבעת שאין עליה חותם, ואם יצא - חייב. ואשה אסורה לצאת בטבעת שיש בה חותם, ואם יצאה - חייבת.
ס"ג 1א	מס"ג	משא סייף גנאי	משנה: לא יצא האיש, לא בסייף ולא בקשת... ואם יצא - חייב חטאת. ר' אליעזר אומר: תכשיטין הן לו. וחכ"א: אינן אלא גנאי. הלכה: לא יצא האיש בשבת לרה"ר בכלי נשק כגון: סייף או קשת, ואם יצא חייב חטאת, כחכמים.
ס"ד 1ב	מס"ד	מוך סנדלה דבוק	משנה: יוצאה אשה בחוטי שיער... ובמוך שבסנדלה. תני רמי בר יחזקאל: והוא שקשור לה בסנדלה. הלכה: יוצאין במוך שבאוזן או בסנדל, והוא שדבוק או קשור ומהודק בסנדלה, שלא יפול ותטלנו ותלך ד"א ברה"ר.
ס"ה 3א	מס"ה	מסה סלע הצינית מסה = מרפא	משנה: יוצאה בסלע שעל הצינית (מכה ברגל). מאי שנא סלע? אילימא כל מידי דאקושא מעלי לה - ליעבד לה חספא, אלא משום שוכתא (לכלוך הכסף) - ליעבד לה טסא. אמר אביי: שמע מינה כולהו מעלין לה. הלכה: יוצאת במטבע שעל מכת רגלה.
ס"ו 1א	מס"ו	מסומן סמך וסמך יוסי אוסר	משנה: הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר"מ, ר' יוסי אוסר. תני רב חנן בר רבא: "אין הקיטע יוצא, דברי ר"מ, ור' יוסי מתיר". מחוי רב - איפוך. אמר רב נחמן בר יצחק, וסימנן: סמך סמך. הלכה: אין הקיטע יוצא בקב שלו אם היא לנוי - וכו' יוסי.
ס"ז 3א	מס"ז	מסמר זירפא זירפא = מקום נפוח	משנה: יוצאין בביצת החרגול ובשן של שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה. יוצאין במסמר הצלוב - דעבדי לזירפא (נפוחות). הלכה: יוצאין בביצת החרגול ובשן של שועל ובמסמר הצלוב, ואין בו משום דרכי האמורי.
ס"ח 3א	מס"ח	מספר חטאות לפי הכלל	משנה: כלל גדול אמרו בשבת: כל השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - אינו חייב אלא אחת. היודע עיקר שבת - חייב על כל שבת ושבת. הלכה: אם לא ידע שיש שבת, כששב בתשובה מביא חטאת אחת בלבד.
ס"ט 2ב	מס"ט	מספרם טעה מספר ימים	אמר רב הונא: היה מהלך במדבר ואינו יודע מתי שבת - מונה ששה ומשמר יום אחד. רבא אמר: בכל יום עושה לו כדי פרנסתו. הלכה: מונה ששה ימים מיום שטעה ומקדש בשביעי, אבל עושה מלאכה בכל יום כדי חייו, ואפילו ביום שמקדש.
ע' 1ב	מז"ע	מעלימים מעלימים ממונו שבת ומלאכות	בעא מיניה רבא מרב נחמן: העלם זה וזה בידו מהו... אמר רבינא לרב אשי: כלום פריש משבת אלא משום מלאכות, וממלאכות משום שבת, אלא לא שנה. הלכה: שכח שהיום שבת, וגם לא ידע שמלאכות אלו אסורות - אינו חייב אלא אחת.